

Rapport

Datum: 27 oktober 2005
Rapportnummer: 2005/327

Klacht

Verzoeker klaagt over het optreden van ambtenaren van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord jegens hem op 10 maart 2004.

Hij klaagt er met name over dat:

de politie die dag is opgetreden op grond van de Opiumwet, zonder dat sprake was van een redelijke verdenking;

de hulpofficier van justitie een machtiging heeft afgegeven voor het binnentreden van zijn woning op voornoemde datum;

een onevenredig groot aantal politieambtenaren is ingezet.

Beoordeling

Algemeen

Op 10 maart 2004 vond in de woonplaats van verzoeker een zogenaamde rooidag plaats. Op een dergelijke dag bezoekt de politie, in samenwerking met medewerkers van woningbouwverenigingen en stroomleveranciers, diverse locaties waar de aanwezigheid van een hennepkwekerij wordt vermoed. De politie Noord-Holland Noord bezocht deze dag ook de woning van verzoeker. De hulpofficier van justitie had, gelet op artikel 9 van de Opiumwet, een schriftelijke machtiging afgegeven tot binnentreden in verzoekers woning, waarin was bepaald dat de machtiging niet mocht worden gebruikt bij afwezigheid van de bewoner(s). Verzoeker werd gewaarschuwd op zijn werk en was bij het binnentreden in zijn woning aanwezig. In de woning werd geen hennepkwekerij aangetroffen.

1. Ten aanzien van het optreden van 10 maart 2004

1.1. Verzoeker klaagt erover dat de politie die dag is opgetreden op grond van de Opiumwet, zonder dat sprake was van een redelijke verdenking, alsmede dat de hulpofficier van justitie een machtiging heeft afgegeven voor het binnentreden van zijn woning op voornoemde datum. Voorts is verzoeker van mening dat een onevenredig groot aantal politieambtenaren is ingezet.

1.2. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is in beginsel een schriftelijke machtiging vereist (zie artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden (Awbi) in Achtergrond, onder 1.). Artikel 4 van de Awbi bepaalt dat de machtiging tot binnentreden uitsluitend kan worden gegeven aan degene die bij of krachtens de wet bevoegd is verklaard zonder toestemming van de bewoner in een woning binnen te treden (zie Achtergrond, onder 1.). De bevoegdheid tot binnentreden was in dit

geval gebaseerd op artikel 9, eerste lid van de Opiumwet (zie Achtergrond, onder 2.).

In dit artikel wordt bepaald dat opsporingsambtenaren, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, toegang hebben tot de plaatsen, waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat daar een overtreding van de Opiumwet wordt gepleegd. Met redelijkerwijs vermoeden wordt naar analogie van artikel 27 Sv (zie Achtergrond, onder 4.) bedoeld een vermoeden, dat steunt op feiten of omstandigheden die naar objectieve maatstaven redelijk zijn, dat wil zeggen "niet enkel in de oogen van den opsporingsambtenaar doch redelijk op zichzelf" (Memorie van Toelichting). Een redelijk vermoeden alleen op basis van subjectief inzicht is niet voldoende.

Voorts vereist artikel 9 Opiumwet dat opsporingsambtenaren zich de toegang tot die plaatsen slechts kunnen verschaffen, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Daarmee wordt inhoud gegeven aan het evenredigheidsvereiste, dat inhoudt dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

Dit beginsel brengt mee dat politie en justitie in een opsporingsonderzoek die werkwijze dienen te kiezen die voor een burger het minst bezwarend is en die zo gering mogelijk inbreuk maakt op zijn persoonlijke levenssfeer.

1.3. In deze zaak moet in de eerste plaats worden vastgesteld of er voor de politie voldoende aanleiding bestond zich de toegang tot verzoekers woning te verschaffen op grond van artikel 9 van de Opiumwet.

1.4. De informatie die heeft geleid tot het binnentreden in verzoekers woning bestond aanvankelijk uit een melding die was binnengekomen via het landelijk nummer van de Meld Misdaad Anoniemlijn, dat bij verzoekers pand een geur was waargenomen die de melder in verband bracht met een hennepkwekerij. Daarbij was gemeld, dat dit al een aantal jaren zo was. De datum en het tijdstip van een dergelijke melding wordt niet bekend gemaakt, maar een dergelijke melding wordt binnen 24 uur doorgespeeld naar de frontoffice van het regionale politiekorps waar het feit heeft plaatsgevonden of plaatsvindt. Via de frontoffice wordt de melding direct doorgespeeld naar het district waar zich de locatie bevindt waar de melding betrekking op heeft.

In deze zaak is de melding binnengekomen bij de politie in het district Westfriesland. De datum, waarop de anonieme melding aldaar was binnengekomen, was niet bekend, omdat daarvan geen administratie wordt bijgehouden.

Dergelijke meldingen worden uiterlijk binnen een periode van 4 tot hooguit 6 weken behandeld, omdat daarna niet meer kan worden gesproken van een redelijke verdenking, aldus de korpsbeheerder.

1.5. Uit een onderzoek in de aan de politie ter beschikking staande systemen, was geen aanvullende informatie gekomen die de anonieme melding kon ondersteunen.

Ter plaatse werd bij de woning van verzoeker door een aantal politieambtenaren en Nuon-medewerkers een geur waargenomen die past bij de aanwezigheid van hennepplanten. Deze waarneming vond plaats op de dag van binnentreden.

1.6. De Nationale ombudsman acht bovengenoemde omstandigheden niet voldoende om een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27 Sv dan wel artikel 9 Opiumwet (zie Achtergrond, onder 4. en 2.) aan te nemen en daarmee een vergaande inbreuk op het recht op eerbiediging van het privé-leven als bedoeld in artikel 10 van de Grondwet (zie Achtergrond, onder 3.) toe te staan.

Daarbij is in de eerste plaats van belang dat, nu daarvan geen administratie wordt bijgehouden, niet bekend was op welke datum de melding van de 'Meld Misdaad Anoniem lijn' bij de politie Noord-Holland Noord was ontvangen. Voorts betrof het een anonieme melding, waardoor niet kon worden aangegeven wie de melding had gedaan, hoe de melder (behalve als gevolg van het waarnemen van een geur) aan de wetenschap kwam dat zich in verzoekers woning een hennepkwekerij bevond, en op grond waarvan de melding als betrouwbaar was aan te merken. Nu geen aanvullende informatie beschikbaar was die de anonieme melding kon ondersteunen was deze melding en het 'waarnemen van een geur bij de woning van verzoeker die past bij de aanwezigheid van hennepplanten', niet voldoende om een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27 Sv dan wel artikel 9 Opiumwet aan te nemen.

Van de politie had, zeker nu de te doorzoeken plaats een woning betrof, mogen worden verwacht dat zij ter plaatse eerst nader onderzoek had verricht teneinde de waarachtigheid van de betreffende melding te controleren. Van zulk nader onderzoek - waarvoor ten aanzien van het onderhavige delict voldoende ruimte bestaat, te denken valt aan een infrarood warmtemeting of een onderzoek naar geluid als gevolg van mechanische ventilatie alsmede onderzoek naar de antecedenten van de bewoner - is niet gebleken. Dit is in strijd met het evenredigheidsvereiste; de onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

1.7. Nu de Nationale ombudsman de omstandigheden op grond waarvan is binnentreden niet voldoende acht om een redelijk vermoeden in de zin van artikel 9 Opiumwet aan te nemen, moet hij vaststellen dat de hulpofficier van justitie in deze zaak niet in redelijkheid had kunnen beslissen een machtiging tot binnentreden van verzoekers woning af te geven. Het is in strijd met het evenredigheidsvereiste dat dit toch is gebeurd.

Ook in zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

1.8. De Nationale ombudsman kan verzoeker niet volgen in zijn klacht, dat bij het optreden op 10 maart 2004 een onevenredig groot aantal politieambtenaren is ingezet.

Die dag was sprake van een zogenaamde rooidag, waarbij de politie, in samenwerking met medewerkers van woningbouwverenigingen en stroomleveranciers, diverse locaties bezoekt waar de aanwezigheid van een hennepkwekerij wordt vermoed. Gelet op het karakter van zo'n dag, waarbij niet kan worden uitgesloten dat de politie, naast het verrichten van onderzoek in woningen, ook anderszins actief zal moeten optreden, bijvoorbeeld door verdachten aan te houden en deze over te brengen naar een plaats van verhoor, kan het aantal politieambtenaren dat die dag aanwezig was, en dat gezien de informatie van zowel verzoeker als de korpsbeheerder op zes kan worden gesteld,

bezien in het licht van het hiervoor al genoemde evenredigheidsvereiste, niet onevenredig groot worden genoemd.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

2. Ten aanzien van de schadevergoeding

2.1. Voorts klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps in een brief van 23 juli 2004 heeft geweigerd de schade te vergoeden die is ontstaan door gemeld politieoptreden.

2.2. Wanneer een klacht over een besluit van een bestuursorgaan tot afwijzing van een verzoek om schadevergoeding niet kan worden onderworpen aan het oordeel van de bestuursrechter, is de Nationale ombudsman bevoegd die klacht te onderzoeken en te beoordelen, maar stelt hij zich terughoudend op. In zo'n geval is immers de burgerlijke rechter de instantie die bij uitsluiting bevoegd is om bindend te beslissen over de vraag of, op grond van bepalingen van burgerlijk recht, het betrokken bestuursorgaan is gehouden om de gestelde schade te vergoeden.

2.3. Het redelijkheidsvereiste brengt mee dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen, of dit nu een rechtshandeling of een feitelijke handeling betreft, het belang van het realiseren van een doelstelling afwegen tegen de belangen van de burger. In het licht van het realiseren van de doelstelling mag de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk zijn.

2.4. Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste mee dat het bestuursorgaan mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien het op goede gronden zijn aansprakelijkheid betwist. In dat geval kan het bestuursorgaan het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is slechts anders indien de gronden en de overwegingen waarop de betwisting van de

aansprakelijkheid berust, zo evident onjuist zijn dat het bestuursorgaan in redelijkheid niet tot zijn beslissing had kunnen komen. Alsdan moet de afweging van het belang van het bestuursorgaan bij betwisting van zijn gehoudenheid tot schadevergoeding tegenover het belang van de burger bij schadevergoeding worden geacht in strijd met het redelijkheidsvereiste te hebben plaatsgevonden.

2.5. Verzoeker had de Staat der Nederlanden in zijn klachtbrief van 11 maart 2004 aan de politie Noord-Holland Noord aansprakelijk gesteld voor de schade als gevolg van het politieoptreden. Verzoeker stelde in die brief dat hij door de onprofessionele wijze van optreden zowel emotionele als materiële schade had opgelopen. Verzoeker gaf niet aan waaruit deze schade bestond.

2.6. De korpsbeheerder had geen schadevergoeding willen toekennen aan verzoeker, omdat voor hem niet was komen vast te staan dat verzoeker op enigerlei wijze schade had geleden door het optreden van de politie.

2.7. Nu verzoeker stelde schade te hebben geleden, had van hem mogen worden verwacht dat hij deze schade aannemelijk zou maken en het verzoek nader zou onderbouwen. Van de korpsbeheerder behoefde niet te worden verwacht dat hij nader onderzoek zou doen naar de mogelijk door verzoeker geleden schade als gevolg van het optreden.

De betwisting van de schadeclaim is dus niet zo evident onjuist dat de korpsbeheerder niet in redelijkheid tot afwijzing daarvan had kunnen komen.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is

gegrond ten aanzien van:

het binnentreden in verzoekers woning op grond van de Opiumwet, wegens strijd met het vereiste van evenredigheid;

het afgeven door de hulpofficier van justitie van een machtiging voor het binnentreden van verzoekers woning, wegens strijd met het vereiste van evenredigheid;

niet gegrond ten aanzien van:

het aantal politieambtenaren dat is ingezet.

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord (de weigering de schade te vergoeden) is niet gegrond.

Onderzoek

Op 30 augustus 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Hoorn, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord en een klacht over een gedraging van de beheerder van dit korps.

Naar deze gedragingen, die wat de eerste gedraging betreft wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord (de burgemeester van Alkmaar) werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Alkmaar over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 10 maart 2004 vond in de woonplaats van verzoeker een zogenaamde rooidag plaats. Op een dergelijke dag bezoekt de politie, in samenwerking met medewerkers van woningbouwverenigingen en stroomleveranciers, diverse locaties waar de aanwezigheid van een hennepkwekerij wordt vermoed. De politie Noord-Holland Noord bezocht deze dag ook de woning van verzoeker. De hulpofficier van justitie had, gelet op artikel 9 van de

Opiumwet, een schriftelijke machtiging afgegeven tot binnentreden in verzoekers woning, waarin was bepaald dat de machtiging niet gebruikt mocht worden bij afwezigheid van de bewoner(s). Verzoeker werd gewaarschuwd op zijn werk en was bij het binnentreden in zijn woning aanwezig. In de woning werd geen hennepkwekerij aangetroffen.

2. Op 11 maart 2004 diende verzoeker een klacht in bij de politie tegen dit optreden. Deze klacht was in grote lijnen gelijklopend aan de klacht die hij (op later datum) bij de Nationale ombudsman indiende. Hij klaagde er tevens over dat een politieambtenaar hem op 10 maart 2004 telefonisch had meegedeeld dat, indien hij niet binnen twintig minuten ter plaatse zou zijn, de deur van zijn woning zou worden geforceerd. Verzoeker stelde in zijn klachtbrief dat hij door de onprofessionele wijze van optreden zowel emotionele als materiële schade had opgelopen. Verzoeker gaf niet aan waaruit deze schade bestond. Hij stelde de Staat der Nederlanden aansprakelijk voor deze schade.

3. Op 14 april 2004 voerde verzoeker in het kader van zijn klacht een bemiddelingsgesprek met een politieambtenaar.

Het verslag dat de politieambtenaar van dit gesprek maakte, werd op 18 mei 2004 aan verzoeker gezonden met het verzoek dit te ondertekenen.

In dit gespreksverslag staat onder meer het volgende:

"Uit een onderzoek in de politie ter beschikking staande systemen, was geen aanvullende informatie gekomen die de anonieme melding konden ondersteunen. Ter plaatse werd door alle betrokken collega's een geur waargenomen die past bij de aanwezigheid van hennepplanten".

4. Op 23 juli 2004 zond de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord verzoeker de volgende schriftelijke reactie:

"Bij uw brief van 11 maart aan de korpschef van regiopolitie Noord-Holland Noord, door haar ontvangen op 18 maart 2004 en door de klachtencoördinator ingeboekt, heeft u een klacht ingediend over het optreden van de politie.

De klacht werd als volgt geformuleerd:

A. De politie heeft onvoldoende onderzoek gedaan om op terechte gronden de woning van klager binnen te kunnen treden.

Naar aanleiding van het gestelde in uw brief van 23 maart 2004, door de klachtencoördinator op 31 maart 2004 ontvangen, werd de klachtformulering uitgebreid met:

B. De politie treedt disproportioneel op.

Op woensdag, 14 april 2004 heeft de brigadier van politie, de heer H., toegevoegd groepschef in het district Westfriesland van de regiopolitie Noord-Holland Noord, met u een bemiddelingsgesprek gevoerd. Dit gesprek leidde er niet toe dat uw klacht naar tevredenheid was afgehandeld.

Gaarne vraag ik uw aandacht voor het volgende:

Ad A.

U klaagt dat de politie onvoldoende onderzoek heeft gedaan voordat zij op 10 maart 2004 uw woning onderzocht op de aanwezigheid van een hennepplantage. Een en ander zou slechts zijn gebaseerd op een melding van stankoverlast.

Uit het klachtonderzoek is het volgende gebleken:

Via het landelijk nummer van de Meld Misdaad Anoniemlijn (M. lijn) was er bij de politie de melding binnengekomen dat er bij het pand G.weg te Hoorn een geur was waargenomen welke melder in verband bracht met een hennepkwekerij. Daarbij was tevens gemeld dat dit al een aantal jaren zo was.

In het kader van een zogenaamde rooidag, bezoekt de politie diverse locaties, waar de aanwezigheid van een hennepkwekerij, in welke vorm dan ook, wordt vermoed. Op 10 maart 2004 vond een dergelijke actie plaats.

Nadat de politieambtenaren bij uw woning waren aangekomen, werd door hen een sterke hennepplucht waargenomen welke afkomstig was uit uw woning. Op dat moment kon door hen op redelijkerwijze vermoed worden dat er gehandeld werd in strijd met het bepaalde van artikel 3 van de Opiumwet.

Op grond van het gestelde in artikel 9 lid 1 onder b, van de Opiumwet hebben opsporingsambtenaren, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, toegang tot de plaatsen, waar een overtreding van deze wet gepleegd wordt of waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zodanige overtreding wordt gepleegd.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden is voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner een schriftelijke machtiging vereist. Een dergelijke machtiging was vooraf verstrekt waarin was bepaald dat de machtiging niet gebruikt mocht worden bij afwezigheid van de bewoner(s).

Nadat de verdenking van de vermoedelijke overtreding was geconstateerd heeft er overleg plaatsgevonden door de ter plaatse aanwezige opsporingsambtenaren en de dienstdoende hulpofficier van justitie, de heer J. Laatstgenoemde wees er nog eens nadrukkelijk op dat slechts de woning mocht worden binnentreden indien de bewoner daarbij aanwezig was.

Een onderzoek naar uw verblijfplaats werd ingesteld waarbij een buurman van u, uit eigener beweging, gegevens verstrekke waar u zich mogelijk zou kunnen bevinden waarna de verbalisanten met u in contact kwamen. Nadat zij u in kennis hadden gesteld met welk doel zij uw woning wilden binnentreden en hadden gewezen op de eventuele consequenties bent u ter plaatse gegaan.

In uw aanwezigheid en na van u verkregen toestemming betraden de verbalisanten en medewerkers van het energiebedrijf Nuon uw woning. Door laatstgenoemden werd een zegel van de elektriciteitsmeter hersteld. Er werden geen strafbare feiten geconstateerd.

Gezien vorenstaande ben ik van mening dat er voor de politie voldoende gronden waren om een nader onderzoek in te stellen in uw woning en dat zij heeft opgetreden binnen de geldende wettelijke bepalingen. Ik ben dan ook van oordeel dat dit onderdeel van uw klacht ongegrond is.

U klaagt dat de politieambtenaar, die u telefonisch verzocht binnen twintig minuten ter plaatse te komen, u mededeelde dat bij het niet hieraan voldoen de deur geforceerd zou worden. Dit in tegenstelling tot hetgeen u in het bemiddelingsgesprek werd medegedeeld, namelijk dat bij afwezigheid van de bewoners er niet binnengetreden mocht worden. Dit laatste was expliciet op de machtiging tot binnentreden vermeld.

Ik ben met u van mening dat de betreffende politieambtenaar u onvoldoende heeft geïnformeerd v.w.b. de beperkingen welke waren opgelegd indien tegen de wil van de bewoner zou moeten worden binnengetreden. De politie is daarin naar u toe niet zorgvuldig geweest. Uw klacht acht ik gegrond.

Ad B.

U klaagt over de disproportionele wijze van optreden door de politie. Namelijk een massale aanwezigheid van de politie en medewerkers van het energiebedrijf welke in geen verhouding stond tot het geconstateerde feit.

Zoals onder **Ad A** staat vermeld, betrof het een actie van de politie in het kader van een zogenaamde "rooidag". Uit ervaringen weet de politie dat bij het ontdekken en ontmantelen van hennepkwekerijen, c.q. de aanhouding van verdachte(n) de inzet van meerdere politiemedewerkers en medewerkers van andere instanties noodzakelijk is. In uw geval betrof het een drietal politieambtenaren en medewerker(s) van de Nuon.

Ik deel u mening dan ook niet dat er sprake is van disproportioneel optreden van de politie. Ik acht dit element van uw klacht eveneens ongegrond.

Tenslotte, in uw brief verzoekt u om schadevergoeding voor de tengevolge van het onderzoek door de politie in uw woning opgelopen schade, zowel emotioneel als materieel. Ik deel u mede dat ik hier niet toe bereid ben. Voor mij is niet komen vast te staan dat u op

enigerlei wijze schade heeft geleden door het optreden van de politie."

5. Verzoeker wendde zich vervolgens op 25 augustus 2004 tot de Nationale ombudsman met zijn klacht.

B. Standpunt verzoeker

Verzoekers standpunt staat samengevat weergegeven onder 'Klacht'. Verzoeker tekende aan dat hij het politieoptreden, alleen op basis van een anonieme tip, disproportioneel en onnodig grievend achtte. Voorts achtte hij het aantal aanwezige politieambtenaren, waarbij verzoeker een aantal van zes noemde, onevenredig groot.

Verzoeker merkte op, dat er ten onrechte van was uitgegaan dat hij geen schade zou hebben geleden. Verzoeker tekende aan dat, los van de emotionele schade, een aantal werkuren was verloren gegaan, als gevolg waarvan er sprake was van inkomensderving.

C. Standpunt beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord

1. In de brief die op 22 september 2004 ter opening van het onderzoek aan de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord werd gezonden, werd aangetekend dat de Nationale ombudsman geen onderzoek zou doen naar verzoekers klacht dat een politieambtenaar hem op 10 maart 2004 telefonisch had meegedeeld dat, indien hij niet binnen twintig minuten ter plaatse zou zijn, de deur geforceerd zou worden, nu dit klachtonderdeel in de klachtafhandelingsbrief van 23 juli 2004 gegrond was verklaard.

De korpsbeheerder werd verzocht om in zijn reactie aan te geven op welke datum bij de politie via de Meld Misdaad Anoniemlijn de melding was binnengekomen dat bij verzoekers woning een geur was waargenomen die in verband was te brengen met een hennepkwekerij.

2. De korpsbeheerder reageerde op 11 oktober 2004 als volgt:

"Navraag bij de Misdaad Anoniem Lijn leerde dat datum en tijdstip van melding niet worden bekendgemaakt vanwege het feit dat met het bekend worden van deze informatie is te herleiden wie de melder is.

Medegedeeld werd dat de werkwijze is, dat binnen 24 uur een bij de Misdaad Anoniem Lijn gedane melding wordt doorgespeeld naar de frontoffice van het regionale politiekorps waar het feit heeft plaatsgevonden of plaatsvindt. Via de frontoffice wordt de melding direct doorgespeeld naar het district waar zich de locatie bevindt waar de melding betrekking op heeft.

In de zaak waar deze klacht betrekking op heeft, is de melding binnengekomen bij de politie in het district Westfriesland. Navraag bij de afdeling, waaronder de G.weg in Hoorn

valt, leverde de volgende informatie op:

De datum, waarop de anonieme melding aldaar was binnengekomen, was niet bekend. Er wordt daarvan geen administratie bijgehouden.

Dergelijke meldingen worden uiterlijk binnen een periode van 4 tot hooguit 6 weken behandeld. Dit gegeven het feit dat bij langere periodes niet meer gesproken kan worden van een redelijke verdenking. Onverlet blijft dat in deze zaak door de verbalisanten bij de woning een sterke hennepplucht werd waargenomen op het moment dat zij zich bij de woning vervoegden waardoor de redelijke verdenking van een misdrijf werd versterkt.

Zij nog vermeld dat bij de actie in het kader van de zogenaamde "rooidag" eveneens betrokken waren medewerkers van de woningbouwvereniging X.

Met betrekking tot de hiervoor vermelde reactie is nader overleg geweest met de hoofdofficier van justitie. Voor wat betreft zijn zienswijze zag hij geen reden om daarop een nadere aanvulling te geven.

Vorenstaande en het feit dat er mij overigens geen nieuwe feiten en/of omstandigheden bekend zijn geworden, geven mij geen aanleiding om mijn zienswijze te herzien dan wel hier een aanvulling op te geven."

3. In het kader van het onderzoek naar de klacht zond de korpsbeheerder de Nationale ombudsman een aantal stukken:

3.1. Een kopie van de anonieme melding, welke als volgt luidde:

"Melding specifieke gegevens

Gegevens Gebeurtenis

Datum en tijd

Omschrijving

Melder doet melding van een vermoedelijke hennepkwekerij op het adres G.weg in Hoorn (NH).

Melder weet dit doordat bij passeren van het pand een geur waarneembaar is die melder in verband brengt met een hennepkwekerij. Een en ander zou al een aantal jaren spelen. Het is niet bekend wie er wonen op dit adres.

Melder heeft

Zelf gezien en/of gehoord

Overige informatie"

3.2. Een kopie van de machtiging tot binnentreden, afgegeven ter opsporing in verband met de Opiumwet.

3.3. Afschrift van een mutatie uit de dag- en nachtrappen van de politie Noord-Holland Noord, gedateerd 10 maart 2004:

"Vandaag omstreeks 10.30 uur controle gehouden op genoemd adres nav een melding van een mogelijke hennepkwekerij. Tp niemand thuis aangetroffen. Wel roken we aan de voorzijde van het pand een weedlucht. Dit werd door meerdere collega's en Nuon medewerkers vastgesteld.

Vervolgens contact opgenomen met hovj J. om evt. de woning te betreden buiten de aanwezigheid van bewoner.

Hovj J. adviseerde om de eigenaar van het pand toch te achterhalen indien mogelijk. Via een buurman kregen wij betrokkene te spreken. Hij bleek advocaat te zijn en werkzaam te zijn te E.

Hem uitgelegd het doel van onze komst. Hierop onderbrak hij zijn werkzaamheden en kwam naar huis. Circa 11.05 uur was bewoner ter plaatse. Hij heeft voor ons de deur geopend. Tesamen met (...) en Nuon medewerkers naar binnen. Nuon medewerkers hebben de meter bekeken. Een zegel hersteld.

Geen kwekerij aangetroffen. Betrokkene was niet blij met onze actie en we zouden er meer van horen. Hovj J. heeft later nog telefonisch met meneer gesproken over onze werkwijze."

D. Reactie verzoeker

Verzoeker reageerde op 9 november 2004 op het hem toegezonden standpunt van de korpsbeheerder. Hij tekende onder meer aan, dat hij in het gesprek met de brigadier van politie, de heer H. op 14 april 2004, een afschrift had gezien van de melding bij de Misdaad Anoniem Lijn, hetgeen ook is weergegeven in het verslag dat van dit gesprek is gemaakt. Verzoeker stelde dat hem uit dit afschrift was gebleken dat de melding al in januari had plaatsgevonden. Volgens verzoeker was, gelet op de datum waarop het binnentreden van zijn woning (op 10 maart 2004) had plaatsgevonden, de redelijke termijn van 4 tot 6 weken waarbinnen een dergelijke melding moet worden behandeld, in deze zaak verstreken.

Voor het overige handhaafde verzoeker zijn eerder weergegeven standpunt.

E. Reactie beheerder van het regionale politiekorps

Noord-Holland Noord

1. De korpsbeheerder werd op 23 november 2004 verzocht te reageren op verzoekers brief van 9 november 2004.

Daartoe legde de Nationale ombudsman hem de volgende vragen voor:

"Ik verzoek u met name in te gaan op verzoekers stelling dat hij in het gesprek met de brigadier van politie, de heer H. op 14 april 2004, een afschrift had gezien van de melding bij de Misdaad Anoniem Lijn. Dit wordt bevestigd in het verslag dat van dit gesprek is gemaakt, waarnaar verzoeker ook verwijst. Verzoeker stelt dat hem uit dit afschrift was gebleken dat de melding al in januari had plaatsgevonden. Volgens verzoeker was, gelet op de datum waarop het binnentreden van zijn woning (op 10 maart 2004) heeft plaatsgevonden, de redelijke termijn van 4 tot 6 weken waarbinnen een dergelijke melding moet worden behandeld, in deze zaak verstreken.

Voorts vraag ik u nader in te gaan op het deel van verzoekers klacht dat betrekking heeft op het aantal politieambtenaren dat bij het optreden op 10 maart 2004 is ingezet. U tekent in uw brief aan, dat bij de actie in het kader van de zogenaamde rooidag eveneens medewerkers van de woningbouwvereniging X waren betrokken.

Graag verneem ik van u hoeveel mensen (en hoeveel voertuigen) in totaal waren betrokken bij de "rooidag" op 10 maart 2004.

Eveneens zou ik graag vernemen bij welke instanties deze mensen werkzaam zijn, en met name hoeveel politieambtenaren (en hoeveel politievoertuigen) die dag zijn ingezet bij het optreden dat leidde tot het binnentreden in verzoekers woning."

2. De korpsbeheerder reageerde op 1 december 2004 als volgt:

"U verzoekt met name in te gaan op de stelling van de heer D. dat hij in het gesprek met de brigadier van politie, de heer H. op 14 april 2004, een afschrift had gezien van de melding bij de Misdaad anoniem Lijn. Een en ander wordt bevestigd in het verslag dat van dit gesprek is gemaakt, waarnaar verzoeker verwijst. Verzoeker stelt dat uit dit afschrift was gebleken dat de melding al in januari had plaatsgevonden.

Volgens verzoeker was, gelet op de datum waarop het binnentreden van zijn woning (op 10 maart 2004) heeft plaatsgevonden, de redelijke termijn van 4 tot 6 weken waarbinnen een dergelijke melding moet worden behandeld, in deze zaak verstreken.

Tevens vraagt u mij in te gaan op het deel van verzoekers klacht dat betrekking heeft op het aantal politieambtenaren dat bij het optreden op 10 maart 2004 is ingezet. Met name verzoekt u mij aan te geven hoeveel mensen en voertuigen betrokken waren bij de zogenaamde "rooidag".

In verband met vorenstaande vraag ik uw aandacht voor het volgende:

In het verslag van het gesprek van 14 april 2004, opgemaakt door de heer H., staat het volgende vermeld voor wat betreft de melding via de Meld Misdaad Anoniem Lijn: "Ik heb de heer D. uitgelegd dat de melding een melding betrof via M., de Meld Misdaad Anoniem Lijn. Tevens heb ik de heer D. deze melding laten zien."

Een kopie van deze melding is u door de klachtencoördinator van de regiopolitie Noord-Holland Noord, bij zijn brief van 7 september 2004, toegezonden. Uit niets blijkt dat op één of andere wijze op deze melding een datum staat vermeld, noch van het aanmaken van deze melding, noch van ontvangst, dan wel anderszins.

Voor wat betreft de vraagstelling over het aantal ingezette mensen en voertuigen, berichtte de verbalisant R. de klachtencoördinator op 30 november 2004 het volgende:

Bij de controle op het adres G.weg te Hoorn waren in totaal zes politiemedewerkers betrokken die met twee politievoertuigen ter plaatse waren gekomen.

Behalve een medewerker van het Nuon, die een dienstvoertuig bij zich had, waren verder aanwezig, de "slotenspecialist" van de woningbouwvereniging "X" met een medewerker. De laatste twee waren samen in één voertuig gekomen.

Nadat de bewoner ter plaatse kwam, is hij (verbalisant R.) samen met een collega de woning binnengegaan. Door de medewerker van het Nuon is de elektriciteitsmeter, welke zich in de meterkast in de betreffende woning bevond, gecontroleerd.

De overige bij de controle betrokken personen zijn niet in de woning geweest en hielden zich op in de diverse aanwezige voertuigen.

Het perceel waar de controle plaatsvond is een vrijstaand pand, gelegen aan een doodlopende weg. Naast het perceel staat een gebouw waarin voorheen een jongerencentrum was gehuisvest. Daarnaast bevindt zich nog een woning. Ter plaatse was er ruim gelegenheid om te parkeren. De bij de controle betrokken voertuigen waren zodanig geparkeerd dat deze uit het zicht stonden van een woonwijk.

Met betrekking tot vorenstaande merk ik op dat, voor wat betreft vermelding van de inzet van politie en anderen, een en ander afwijkt van hetgeen ik in mijn brief, d.d. 23 juli 2004, op bladzijde 3, heb vermeld. Die weergave was gebaseerd op hetgeen stond vermeld in de toen mij ter beschikking gestelde rapportage.

Vorenstaande en het feit dat er mij overigens geen nieuwe feiten en/of omstandigheden bekend zijn geworden, geven mij overigens geen aanleiding om mijn zienswijze te herzien dan wel hier een verdere aanvulling op te geven."

F. Nadere Reactie verzoeker

1. In een nadere reactie van 23 december 2004 tekende verzoeker aan, dat, indien anonieme meldingen niet op datum worden geregistreerd, het zijns inziens moeilijk is waar te maken dat dergelijke meldingen binnen een periode van 4 tot 6 weken worden behandeld (zoals de korpsbeheerder aangaf in zijn brief van 11 oktober 2004, zie hiervoor onder C.2.). Voorts tekende hij aan, dat politieambtenaar H. hem in het gesprek van 14 april 2004 expliciet had meegedeeld dat de melding in januari 2004 was gedaan.

2. Verder merkte verzoeker op, dat zijn woning zich niet aan een doodlopende weg bevindt, maar dat het gedeelte waar hij woont toegankelijk is voor gemotoriseerd bestemmingsverkeer en een favoriete fietsroute is naar de binnenstad en het NS-station.

Dagelijks passeren duizenden fietsers deze route.

G. Nadere Reactie Korpsbeheerder

De beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord liet weten geen nadere reactie op de brief van verzoeker te geven.

Achtergrond

1. Algemene wet op het binnentreden (Awbi)

Artikel 1

"1. Degene die bij of krachtens de wet belast is met de opsporing van strafbare feiten of enig ander onderzoek, met de uitvoering van een wettelijk voorschrift of met het toezicht op de naleving daarvan, dan wel een bevoegdheid tot vrijheidsbeneming uitoefent, en uit dien hoofde in een woning binnentreedt, is verplicht zich voorafgaand te legitimeren en mededeling te doen van het doel van het binnentreden. Indien twee of meer personen voor hetzelfde doel in een woning binnentreden, rusten deze verplichtingen slechts op degene die bij het binnentreden de leiding heeft.

2. Indien de naleving van de in het eerste lid bedoelde verplichtingen naar redelijke verwachting ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van personen of goederen, feitelijk onmogelijk is dan wel naar redelijke verwachting de strafvordering schaaft ten aanzien van misdrijven waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, gelden deze verplichtingen slechts voor zover de naleving daarvan in die omstandigheden kan worden gevergd.

3. Een persoon in dienst van een bestuursorgaan die zich ingevolge het eerste lid legitimeert, toont een legitimatiebewijs dat is uitgegeven door of in opdracht van dat bestuursorgaan. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de houder en vermeldt diens naam en hoedanigheid. Indien de veiligheid van de houder van het legitimatiebewijs vordert dat zijn identiteit verborgen blijft, kan in plaats van zijn naam zijn nummer worden

vermeld.

4. De persoon, bedoeld in het eerste lid, die met toestemming van de bewoner wenst binnen te treden, vraagt voorafgaand aan het binnentreden diens toestemming. De toestemming moet blijken aan degene die wenst binnen te treden."

Artikel 2, eerste lid en vierde lid

"1. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging vereist, tenzij en voor zover bij wet aan rechters, rechterlijke colleges, leden van het openbaar ministerie en burgemeesters de bevoegdheid is toegekend tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner. De machtiging wordt zo mogelijk getoond.

(...)

4. Een schriftelijke machtiging als bedoeld in het eerste lid is niet vereist, indien ter voorkoming of bestrijding van ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen terstond in de woning moet worden binnentreden."

Artikel 3, eerste en derde lid

"1. Bevoegd tot het geven van een machtiging tot binnentreden zijn:

(...)

c. de hulpofficier van justitie.

3. Degene die bevoegd is een machtiging te geven, gaat daartoe slechts over, indien het doel waartoe wordt binnentreden het binnentreden zonder toestemming van de bewoner redelijkerwijs vereist."

Artikel 4

"De machtiging kan uitsluitend worden gegeven aan degene die bij of krachtens de wet bevoegd is verklaard zonder toestemming van de bewoner in een woning binnen te treden."

2. Opiumwet

Artikel 3

"Het is verboden een middel als bedoeld in de bij deze wet behorende lijst II dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid:

- A. binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
- B. te telen, te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren;
- C. aanwezig te hebben;
- D. te vervaardigen."

Artikel 9, eerste lid onder b

"1. De opsporingsambtenaren hebben, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, toegang:

b. tot de plaatsen, waar een overtreding van deze wet gepleegd wordt of waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zodanige overtreding gepleegd wordt."

3. Grondwet

Artikel 10, eerste lid

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer."

4. Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 27, eerste lid

"1. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit."

Dit artikel stelt aan de mate van verdenking niet de eis van een 'ernstig' vermoeden, maar eist wèl dat het vermoeden van schuld (het 'gedaan hebben') moet steunen op feiten of omstandigheden en dat dit vermoeden bovendien naar objectieve maatstaven gemeten 'redelijk' dient te zijn, dat wil zeggen "niet enkel in de oogen van den opsporingsambtenaar doch redelijk op zichzelf" (Memorie van Toelichting). Een redelijk vermoeden alleen op basis van subjectief inzicht is niet voldoende.